

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Evangelhia Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci

Luarea Crucii și urmarea lui Hristos
Marcu 8, 34-38; 9,1

Zis-a Domnul: cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și mântuiască sufletul său îl va pierde; iar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va mântui. Și ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul său? Sau ce-ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Iar de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el când va veni în slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri.

Apoi a zis către ei: adevărat vă spun vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moarte, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci — Comentarii Patristice —

Cât de greu și de dureros pare aceasta! Domnul a cerut ca oricine vine la El să se lepede de sine. Dar ceea ce poruncește nu este nici greu, nici dureros când El însuși ne ajută, în așa fel încât ceea ce ne cere să poată fi îndeplinit. Deoarece orice pare dificil în ceea ce este plăcut, dragostea îl face ușor.

(Fericitul Augustin)

Ceea ce poruncește nu e dificil, din moment ce El ajută la îndeplinirea poruncii. Așa cum suntem pierduți prin iubirea de sine, așa suntem regăsiți prin lepădarea de sine. Iubirea de sine a însemnat distrugerea primului om. Dacă nu s-ar fi iubit pe sine într-un mod greșit, el ar fi dorit să fie supus lui Dumnezeu, preferându-L pe El în locul sinelui său.

(Cezar de Arles)

Crucea ta înseamnă propriile tale anxietăți și suferințe din trup, trup care el însuși este format semănând cu o cruce.

(Tertulian)

Crucea mea și binele aproapelui

Cinstirea Sfintei Cruci aparține cultului creștin dintru începuturi pentru că prin Cruce Mântuitorul Iisus Hristos ne-a oferit predica completă, pecetluită cu jertfa Sa. Pe parcursul propovăduirii Sale, i-a învățat pe ucenici, spune Evanghelistul, *ca unul care avea putere* (Matei 7,29), *toată puterea în cer și pe pământ* (Matei 28,18). Și totuși, nu de puține ori, ucenicii au dat dovadă de neînțelegere, îndoială, sau chiar lepădare. Încredințându-i despre faptul că este una cu Tatăl, paradoxal, Filip, care văzuse atâtea minuni, Îi cere o dovadă palpabilă: *Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns* (Ioan 14,8). Cât despre ceilalți ucenici, argumentele Predicii Sale au fost repede uitate la Pătimirea Domnului: cu toții s-au îndepărtat în grabă, lăsându-L pe Învățătorul singur în fața celor care aveau să Îl condamne. Însuși Petru cel care își arătase public devotamentul, a ajuns chiar să se lepede de Mântuitorul.

Predica Domnului Hristos este completată prin Jertfa Crucii, care ne cheamă tainic să descoperim într-o altă lumină viața, învățătura, patimile, răstignirea, moartea și învierea Mântuitorului nostru. Cheia de interpretare stă în Sfânta Cruce.

Dificultatea celor de odinioară s-a perpetuat până astăzi, când vedem în Sfânta Cruce doar imaginea Pătimirilor lui Iisus Hristos, ne gândim la suferința, la umilirea, la chinurile pe care El le-a primit prin răstignire. Și chiar și atunci când vorbim de asumarea unei cruci personale a noastră, tot la partea neplăcută a vieții ne gândim. Atunci când o suferință sau o tulburare ne apasă, ne consolăm unii pe alții cu acest „ce să-i faci, este crucea vieții”. Altfel spus, oricum am încerca să privim spre Sfânta Cruce, nu vedem în ea decât suferință și incapacitatea noastră de a depăși această suferință.

Iată însă că Mântuitorul vorbește contemporanilor Săi într-un mod diferit despre Sfânta Cruce, oferindu-i parcă un alt înțeles. De exemplu crucea suferinței: când te îmbolnăvești trupește, când suferința omului pleacă de la trup, ea poate să ajute sufletul să înțeleagă mai bine ceea ce se petrece în realitate, încât suferința trupească poate fi tratamentul pentru bolile sufletești care ne macină viața. Când însă boala pornește dinspre suflet spre trup, trupul nu mai este capabil să facă același lucru. Trupul se supune căderii sau decăderii sufletului, prin suferințele trupești, care nu vin decât ca o urmare firească, ca un efect al bolilor sufletești.

De aceea, spunea Mântuitorul: *Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeți-vă mai curând de acela care*

poate și sufletul și trupul să le piardă în gheena (Matei 10,28).

Privită însă din perspectivă duhovnicească, Sfânta Cruce devine izvor de binecuvântare pentru toți și pentru toate. Atunci când Mântuitorul vorbea ucenicilor săi de Înălțarea Sa pe Cruce (Ioan 3,14-15), nu ne spune Evanghelia că s-ar fi întristat, așa cum o făcuse când vorbea despre Patimile Sale, despre suferința Lui. Pentru că în Răstignirea Sa pe Cruce, El de fapt vedea un mare bine pe care îl făcea altora.

Iată de ce cred că imitarea lui Hristos nu trebuie să se limiteze doar la a ne asuma suferințele, încercările și necazurile vieții acesteia. Pentru creștin devine esențial cum să le transforme pe toate acestea într-un bine pentru ceilalți din jurul său, urmând Modelul Hristos. De multe ori în viața noastră vin necazuri pe care nu le înțelegem. Dar în toate încercările vieții este o profundă pedagogie a lui Dumnezeu care ne așteaptă să fim asemenea Fiului Său: sus, pe Cruce. Nu pe crucea suferințelor, frustrărilor, necazurilor cu care ne confruntăm, ci pe Crucea pe care ne-o asumăm spre a aduce mântuire aproapelui nostru.

Răstignirea Domnului pe Cruce a fost urmată de ridicarea Crucii, astfel încât, așa cum a văzut odinioară poporul șarpele înălțat pe lemn în pustie ca prefigurare a Crucii, tot așa, cei care au văzut, fie și măcar cu ochii minții, pe Domnul răstignit, să își găsească alinare, izbăvire. Spune Evanghelia de la Luca, că după Răstignirea Domnului, cei care strigaseră: *Răstignește-L, răstignește-L*, după răstignirea Sa, s-au întors înapoi la casele lor, bătându-și piepturile cu întristare pentru fapta pe care au făcut-o (Luca 23,48). Răstignitul și Crucea le-au deschis mintea și au văzut altfel lucrurile: au văzut că greșiseră și regretau amar.

De aceea, și azi Biserica așează Sfânta Cruce cu prioritate în cultul creștin ortodox. O avem expusă pe înalțimi, pe biserici, la mormântul creștinului. Oricare dintre cele șapte Sfinte Taine ale bisericii se săvârșesc prin însemnarea cu semnul Sfintei Cruci. Fără să mai vorbim de toată binecuvântarea pe care preotul este obligat să o împărtășească creștinilor însemnându-i cu semnul Sfintei Cruci. Iar prezența Sfintei Cruci în manifestarea creștinului nu trebuie privită ca un motiv de întristare, ci ca pe o posibilitate oferită de Dumnezeu, ca pe o poartă pe care El a deschis-o angajării noastre în viața semenilor, astfel încât, din cele pe care eu le trăiesc să poată culege alții ceea ce este bine și ziditor pentru sufletul lor.

Pr. Mihai Mărgineanu

Predică la Sfânta Cruce - Sfântul Ioan Gură de Aur

Dumnezeu a pus în sufletul nostru un judecător neobosit și priveghetor neconținut - conștiința. Într-adevăr printre oameni nu este nici un judecător care să fie așa de treaz, precum conștiința noastră. Dintre judecătorii omenești, unii se mituiesc, alții se câștigă prin măguliri, alții se intimidează prin frică și încă multe altele îi împiedică de la judecata cea dreaptă, însă tribunalul conștiinței nu se biruiește prin toate acestea, ci poți să măgulești, să dai daruri, să ameninți sau să faci orice, această judecătorie pururea va rosti hotărârea cea dreaptă, chiar și asupra gândurilor tale celor păcătoase.

Si tocmai cel ce a săvârșit păcatul se osândește pe sine, chiar când nu-l părăsesc alții. Și aceasta nu se întâmplă o dată sau de două ori, ci foarte adeseori, în toată viața. De ar fi trecut oricât de mult timp, conștiința niciodată nu uită cele petrecute, atât în timpul când se săvârșește păcatul, cât și înainte și după săvârșirea lui, se ridică asupra noastră ca un pârâș complet, iar mai cu seamă după isprăvirea păcatului, în timpul săvârșirii păcatului, suntem beți și nu băgăm seama la conștiință așa de bine, dar după ce păcatul s-a săvârșit și s-a isprăvit, iar pofta s-a împăcat, atunci vine boldul cel amaric al căinței.

Aici se întâmplă cu totul împotriva celor ce zice Sfânta Scriptură despre femeile născătoare, înainte de naștere pătimesc dureri multe și nesuferite, iar după ce au născut, ele simt ușurare și durerile trec (In. 16, 21).

La păcat, dimpotrivă. Câtă vreme purtăm în noi voința cea păcătoasă, ne bucurăm și suntem veseli, iar după ce am născut în lume copilul cel rău, adică păcatul, atunci cunoaștem urâciunea lui, atunci simțim durerile, atunci pățim chinuri mai mari decât femeile ce se află în durerile nașterii.

De aceea vă îndemn, păziți-vă chiar de la început, să nu zămisliți în voi o poftă rea; iar dacă am zămislit-o atunci să înăbușim în noi sămânța cea rea.

Căci nimic nu este pentru păcat așa de omorător ca pâra asupra noastră înșine și osândirea de noi înșine, unită cu pocăința și cu lacrimile. De aceea osândește păcatul tău și te vei libera de o grea povară.

Dacă însă și la aceasta am fost leneși, atunci, îndată ce păcatul s-a arătat în faptă, să-l omoram prin mărturisire și lacrimi și prin paza asupra noastră înșine.

După ce un părinte a pedepsit de multe ori pe fiul său, dar cunoaște că acela rămâne neîndreptat, atunci el public se leapădă de dânsul, îl gonește din casa sa și-l desparte de familie. Dar conștiința nu urmează așa. După ce a grăit o dată și de două ori și de trei ori și de zece mii de ori, fără ca tu s-o fi ascultat, ea totușivorbește din nou și nu încetează până la răsuflarea cea mai de pe urmă.

Acasă, pe uliță, la masă, la târg, pe cale, ba adeseori și în visuri, pune înaintea ochilor noștri icoanele păcatelor noastre. Și socotește înțelepciunea lui Dumnezeu! Conștiința n-are trebuință să ne pârască neconținut, căci noi n-am putea purta povara când ea ar vorbi contra noastră neîncetat.

Dar Dumnezeu n-a făcut conștiința așa de slabă, încât să slăbească după întâia și a doua amintire. Dacă ea în toate zilele și în toate ceasurile ne-ar chinui cu boldul său, noi am fi înăbușiți de descurajare. Dacă din contră, după întâia sau a doua amintire ar înceta cu pâra sa, foarte puțin folos ne-ar aduce.

De aceea Dumnezeu a rânduit așa, ca să ne mustre conștiința de multe ori și cu sârguință, dar totuși nu neîncetat; de multe ori, pentru ca să nu cădem în ușurătatea minții, ci până la moarte să rămânem treji; nu neîncetat și fără răgaz, ca să nu ne descurajăm, ci câteodată să ne liniștim, să ne mângâiem și să putem iarăși răsufla.

Pe cât de pierzător și aducător de grosolană nesimțire ar fi dacă păcatele nu ne-ar pricinui nici o durere, tot așa de vătămător ar fi dacă ar trebui ca noi să suferim această muncă de-a pururea și peste măsură. Căci covârșirea necazului poate lipsi pe om de minte, copleșindu-i sufletul și făcându-l incapabil de orice bine.

De aceea conștiința ne mustră numai din timp în timp, căci ea este destul de aspră, chinuindu-l pe păcătos mai cumplit decât strămutarea. Pe lângă aceasta, conștiința se deșteaptă și strigă cu multă putere asupra noastră, nu numai când noi înșine păcătuim, ci și când vedem pe alții păcătuind.

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci marcată frumos la parohia noastră

Mulțumim credincioșilor care multă râvnă au ajutat în seara zilei de *marti 13 septembrie*, la împodobirea

Sfintei Cruci cu flori și busuioc. Amintim aici implicarea, alături de părintele Iustinian Ionuț Răduc, a mai multor creștini între care familiile Ioan Septimiu și Beatrice Dorobanțu, Iuliana și Cornel Bârsan, Valentin și Marta Burlacu etc.

Publicație editată de

Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602
redactor_scf@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programul liturgic

În această săptămână

- **Duminică, 18 septembrie,**
- ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Miercuri, 21 septembrie,**
- ora 8.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- **Joi, 22 septembrie,**
- ora 18.00, Acatistul Sf. Ap. Toma
- **Vineri, 23 septembrie,**
- ora 18.00, Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 24 septembrie,**
- ora 7.00, Utrenia urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Vă reamintim faptul că Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a slujit în Duminica Tomei, la biserica noastră, sfințind racla în care au fost așezate cele două părțicele din moaștele Sfântului Apostol Toma și ale Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina. Aceste moaște vor rămâne în permanență în biserică, iar credincioși de pretutindeni se pot închina.

PELERINAJ PE BICICLETĂ

Te așteptăm cu drag la o nouă ieșire cu bicicletele.
Unde ne întâlnim ? - La Biserica Toma Cozma.
Unde vom merge ? - Spre Mănăstirea Bucium
Cu cine ? - Cu cei mai faini și dragi prieteni din Iași
Când ? - Duminică, 18 septembrie, ora 15.00
Ce trebuie să ai la tine ? - Bicicleta, apă și un sac de voie bună.
Unde mă înscriu ? - Vlad: tel. 0728 037 4719, Răzvan: tel. 0748 840 818
Este obligatorie confirmarea participării ? - Absolut obligatorie!

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci
- Comentarii Patristice -

Ce înseamnă a-ți lua crucea? Înseamnă că acela o va purta, chiar dacă este împovăraătoare și, prin actul acesta, Îmi va urma Mie. Când el a început să urmeze potrivit învățăturilor și preceptelor mele, el va găsi mulți oameni care să-l contrazică și să-i stea în cale și mulți care nu numai că-l vor lua în derâdere, ci îl vor și persecuta (Matei 5, 11). Mai mult, acest lucru e adevărat nu doar pentru păgânii care sunt în afara Bisericii, ci și pentru cei care par a fi în interiorul ei în mod văzut, dar sunt în afara ei din cauza perversității faptelor lor.

Așadar, dacă voești să-l urmezi pe Hristos, nu întârzia să iei crucea Lui! Tolerază-i pe păcătoși, dar nu te alătura lor. Nu lăsa falsa fericire a celui viclean să te compromită. E bine să disprețuiești toate lucrurile, de dragul lui Hristos, pentru a fi potrivit pentru prietenia Sa. (Cezar de Arles)

Sponsori:

